

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.533 van 28 januari 2004
in de zaak A.146.751/XIV-18.442.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat C. VAN LIERDE,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Van Putlei 9

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 16 juli 1972 en van Mongoolse nationaliteit, op 20 januari 2004 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 januari 2004, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2004 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de beschikking van 21 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 28 januari 2004 om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. VAN LIERDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluitend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoekster de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid inleidt per fax op dinsdag 20 januari 2004 tegen het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 januari 2004, dat uitvoerbaar is op woensdag 21 januari 2004 om middernacht; dat verzoekster bijgevolg alert en diligent heeft gehandeld en dat is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2;

1.2. Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier, uit het verzoekschrift met bijlagen en uit de debatten blijkt dat verzoekster België via Duitsland binnenkomt op basis van een toeristenvisum verleend voor 21 dagen, van 13 januari 2002 tot 3 februari 2002; dat verzoekster het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 8 februari 2002, dat in beroep wordt bevestigd door de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2002, die inmiddels definitief is geworden, vermits uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan niet blijkt dat tegen laatstgenoemde beslissing een rechtsmiddel werd aangewend; dat bijgevolg het thans bestreden bevel van 16 januari 2004 een herhaald bevel uitmaakt met als rechtsgrond de schending van “artikel 7, eerste lid, 2/: (verzoekster) verblijft langer in het Rijk dan de geldigheidsduur van zijn/haar visum: betrokkene verblijft reeds sedert 20/01/2002 op het grondgebied van de Schengenstaten.(...)”;

Overwegende dat de eventuele schorsing van dit bevel de rechtstoestand van verzoekster niet wijzigt omdat zij zich als illegaal op het Schengengrondgebied bevindt en dit reeds vanaf 4 februari 2002, vermits haar visum afliep op 3 februari 2002; dat bovendien de schorsing van het thans bestreden bevel de verwerende partij niet belet om het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 8 februari 2002 uit te voeren; dat

bijgevolg verzoekster niet getuigt van het rechtens vereiste belang om het bevel van 16 januari 2004 aan te vechten, zodat de zes middelen die verzoekster aanvoert op het eerste gezicht niet dienstig kunnen worden aangevoerd en niet tot de schorsing van het thans bestreden bevel kunnen leiden;

2. Overwegende dat de ingestelde vordering op grond van de voorgaande overwegingen als niet ontvankelijk wordt afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig januari tweeduizend en vier, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.